

Rokowania w autyzmie

czwartek, 01 kwietnia 2010 17:08

Fragment rozdziału o autyzmie wczesnodziecięcym i zaburzeniach pokrewnych, z podręcznika "Neurologia pediatryczna" pod red. Edwarda M. Brett'a. Wlk. Brytania, rok 1997. Tłumaczenie: Liliana Bujala

Poziom intelektualny, oceniony na podstawie niewerbalnych testów na iloraz inteligencji, zwykle nie zmienia się od dzieciństwa aż po uzyskanie dorosłości. Toteż, jeśli wg bezsłownego testu na IQ dziecko jest poważnie opóźnione, prawdopodobnie będzie również poważnie opóźnionym dorosłym. Za to w niektórych aspektach języka, może nastąpić "nadrobienie zaległości" i małe dziecko ze znacznym opóźnieniem mowy, opanuje w końcu odpowiednie słownictwo i gramatykę. Dzieci autystyczne, które mają nabyć daru prawidłowej mowy, zwykle uczynią to przed 5 rokiem życia. Nieprawidłowości społeczne łagodnieją z wiekiem u około połowy autystyków, ale nawet wtedy pozostają pewne deficyty społecznie, przejawiające się brakiem wrażliwości na sygnały społeczne, trudnościami w zawieraniu bliższych przyjaźni i nieumiejętnością czerpania przyjemności z kontaktów społecznych.

Iloraz inteligencji i język są najlepszymi prognostykami długoterminowej niezależności społecznej dzieci z autyzmem. Te dzieci, których niewerbalny IQ wynosi około 50-60, najprawdopodobniej będą poważnie niepełnosprawne w życiu dorosłym i niezdolne do samodzielnego życia. Dzieci o wyższych ilorazach inteligencji mają większą możliwość uniezależnienia się, szczególnie, jeśli nauczyły się właściwie używać mowy przed 5 rokiem życia. Generalnie, szanse na zdobycie pracy są trochę mniejsze niż na uzyskanie niezależności społecznej. Bardzo nieliczne jednostki z autyzmem zawierają małżeństwa i mają dzieci. Co ciekawe, lepiej przedstawia się to u osób, u których autyzm połączony jest z takimi dodatkowymi problemami rozwojowymi jak: niezgrabność, tiki oraz opóźnione dojrzewanie w wyglądzie zewnętrznym.

W trakcie dojrzewania mogą nastąpić pewne ważne zmiany. U nielicznych autystyków pierwsze ataki pojawiają się dopiero w okresie dojrzewania. Także w niewielu wypadkach, regresowi ulegają umiejętności językowe - a czasem również potencjał intelektualny. Takie pogorszenie nie ma charakteru postępującego, ale utracone umiejętności zwykle nie zostają odzyskane. Nadmierna aktywność ruchowa z dzieciństwa często zanika, a nawet może przekształcić się w znaczną bierność. Częstsze w okresie dojrzewania są - z pozoru nie mające przyczyny - okresy wzmożonego pobudzenia, które sporadycznie przechodzą w poważne wybuchy agresji. W miarę dojrzewania płciowego i wzrostu popędu płciowego, mogą pojawić się kłopotliwe zachowania seksualne.